

[A. M. Hansen.]

paavise, ikke naaet det bedste, har jeg dog givet min Tilslutning til Udvalgets Ændringer, fordi jeg anser det for meget vigtigt, at der snarest skabes en Sygeforsikring for de Personer, der ikke er ubemidlede i Sygekasselovens Forstand, og saa har jeg det Haab, at den sunde Udvikling, som hele vort Sygekassevæsen er inde i, vil medføre, at Fortsættelseskasserne vil vokse sig sunde og stærke og derved overflødiggøre de bemidlede Afdelinger indenfor de enkelte Sygekasser, ligesom de vil kunne sejre i Konkurrencen med de private Sygeforeninger, hvis Omraade er hele Landet. Saa vil det Maal naas, som Lovforslaget oprindeligt tilsigtede: at der kun bliver en Fortsættelseskasse indenfor hver Centralforenings Omraade, og mellem denne og de i Omraadet bestaaende statsanerkendte Sygekasser vil der saa forhaabentlig opstaa den Vekselvirkning, der paa en sund Maade skaber en Sygeforsikring, saavel for bemidlede som for ubemidlede.

Ud fra disse Synspunkter anbefaler jeg Tilslutning til Udvalgets Ændringsforslag samt til Ændringsforslagene Nr. 6 og 22, medens jeg anbefaler at stemme imod Ændringsforslagene Nr. 5 og 19.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Efter den grundige Gennemgang, Udvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, gav af Udvalgets Forslag, kan jeg fatte mig i stor Korthed. Jeg kan ligesom det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard glæde mig over den Enighed, der er opnaaet. Ikke alle indenfor Udvalget har naaet, hvad de ønskede, hvilket ogsaa gælder mig, idet jeg paa adskillige Punkter har maattet resignere. Men at der er kommet et godt og forsvarligt Lovforslag ud af Arbejdet, kan dog i hvert Fald ikke bestrides af de Udvalgsmedlemmer, der har været enige om Lovforslagets Affattelse. Det kom mig derfor noget overraskende, at det ærede Medlem Hr. V. S. Petersen i Gaar angreb mig saa voldsomt. Og hvorfor blev jeg angrebet? Fordi jeg har deltaget i den almindelige Enighed sammen med det ærede Medlem Hr. V. S. Petersen. Det ærede Medlem angriber mig først, fordi jeg har kaldt en bestemt gensidig Sygeforsikring hæderlig og solid; det ærede Medlem søgte at bevise det modsatte. Maa jeg spørge det ærede Medlem: hvad er det modsatte af hæderlig og solid? Jeg glædede mig over, at det ærede Medlem dog ikke brugte Ordet: Korrupsion. Men det ærede Medlem paaviste ikke paa et eneste Punkt, at den omtalte Sygeforsikring var uhæderlig eller usolid. Men hvorledes kan det ærede Med-

lem som Medlem af det Flertal, der er enedes om Lovforslagets Affattelse, overhovedet gaa med til at lade Loven omfatte denne „hæderlige og solide“ Forsikring, og hvorledes kan det ærede Medlem gaa med til, at en saadan Forening, som blev saa utvetydigt karakteriseret af ham, derigennem kan komme til at nyde Fordelene ved denne Lov?

Det ærede Medlem angreb mig endvidere, fordi jeg var gaaet med til en Række Ændringsforslag, blandt andet til Stykke 10 i § 4, men hvorledes kan det ærede Medlem driste sig til at angribe mig for noget, som han selv er Medforslagsstiller af? Hele det ærede Medlems voldsomme Angreb paa mig var jo i Virkeligheden et Angreb af det ærede Medlem paa det ærede Medlem selv, og jeg kan dog ikke staa her og paatage mig at forsvare det ærede Medlem mod et Angreb fra ham selv — den Opgave maa det ærede Medlem selv overtage. Jeg har altid opfattet det saaledes, at naar Medlemmerne i et Udvalg er blevet enige indbyrdes og med Ministeren, saa giver de hinanden et Haandslag, og saa stikker de ikke et spidst Vaaben i Ryggen paa hinanden bagefter. Og det var det, det ærede Medlem gjorde i Gaar i sit Angreb paa mig. Det ærede Medlem har selv samme Ansvar, ja, endog større Ansvar end jeg for Udvalgets Forslag, det, som han angreb mig saa stærkt for.

Det ærede Medlem talte saa om min Forsømmelse med Hensyn til Nedsættelse af Medicinpriserne. Det ærede Medlem ved særdeles godt, at der i Efteraaret 1927 paa min Foranledning for første Gang i en lang Række Aar skete en generel Nedsættelse af Medicinpriserne. Og det ærede Medlem ved særdeles godt, at paa et specielt vigtigt Omraade skete der endog en betydelig Nedsættelse af Priserne, nemlig Insulin, der gik en 35—40 pCt. ned. Det ærede Medlem ved ogsaa særdeles godt, at det kun er faa Dage siden, der her i Tinget er fremsat et Lovforslag, som vil kunne medføre, at Prisen paa et saa livsvigtigt Mittel som Leverpreparater nedsættes rundt regnet eller rigeligt 50 pCt. Det ærede Medlems Angreb paa mig med Hensyn til Medicinpriserne forekommer mig endog særdeles uberettiget.

Jeg kan i øvrigt godt indrømme det ærede Medlem, at jeg gerne havde set § 3, 1ste Stykke, om Begravelseskasserne gennemført. Men overfor den Modstand, der viste sig fra adskillige Landsygekassers Side, har jeg ment det rigtigt at tage dette Forslag tilbage.

Jeg beklager i nogen Grad, at det ærede Medlem Hr. Johannes Lou ikke fuldt ud har